

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zasady prowadzenia działalności przez instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego i oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, w tym za pośrednictwem agentów, oraz zasady sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami;”;

2) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) agent – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, działającą w imieniu i na rzecz instytucji płatniczej, dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej, biura usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego albo oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie świadczenia usług płatniczych, a w odniesieniu do pieniądza elektronicznego – w zakresie jego wykupu;”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) „co-badging” – umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym i ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

- c) po pkt 4b dodaje się pkt 4c–4e w brzmieniu:
- „4c) dostawca prowadzący rachunek – dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy dla płatnika;
 - 4d) dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej;
 - 4e) dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług dostępu do informacji o rachunku;”
- d) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „8) hybrydowa instytucja pieniądza elektronicznego – instytucję pieniądza elektronicznego wykonującą oprócz wydawania pieniądza elektronicznego, usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–7 lub działalności, o której mowa w art. 132j ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;
 - 9) hybrydowa instytucja płatnicza – instytucję płatniczą wykonującą oprócz usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–7, wydawania pieniądza elektronicznego lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;”
- e) po pkt 9a dodaje się pkt 9aa w brzmieniu:
- „9aa) hybrydowa mała instytucja płatnicza – małą instytucję płatniczą wykonującą oprócz usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6, inną działalność gospodarczą wskazaną w art. 6 ustawy;”
- f) w pkt 9b wyrazy „dostawcy usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcy”,
- g) po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:
- „9c) indywidualne dane uwierzytelniające – indywidualne cechy zapewniane użytkownikowi przez dostawcę do celów uwierzytelnienia;”

- h) po pkt 15ab dodaje się punkt 15ac w brzmieniu:

15ac) konsument – osobę fizyczną, która w ramach umów o usługę płatniczą objętych niniejszą ustawą działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza lub zawodowa;”,
- i) w pkt 17a wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”,
- j) po pkt 17a dodaje się pkt 17b i 17c w brzmieniu:

„17b) marka płatnicza – dowolną materialną lub cyfrową nazwę, termin, znak, symbol lub kombinację tych elementów, wskazujące system kart płatniczych, w ramach którego są przeprowadzane transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę;

17c) mała instytucja płatnicza – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru małych instytucji płatniczych, prowadzącą działalność w zakresie usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–6;”,
- k) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) osoba zarządzająca – członka zarządu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego zarządu – osobę odpowiedzialną za zarządzanie tym podmiotem niepodlegającą służbowo innej osobie, przy czym w przypadku hybrydowej instytucji płatniczej lub hybrydowej instytucji pieniądza elektronicznego – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej instytucji w zakresie usług płatniczych lub wydawania pieniądza elektronicznego, a w przypadku hybrydowej małej instytucji płatniczej lub hybrydowego biura usług płatniczych – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej małej instytucji płatniczej lub takiego biura w zakresie usług płatniczych;”,
- l) po pkt 26b dodaje się pkt 26c w brzmieniu:

„26c) silne uwierzytelnianie klienta – zapewniające ochronę poufności danych uwierzytelnianie danych w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch niezależnych elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik)

lub cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), przy czym niezależność tych elementów polega na tym, że naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych;”,

m) po pkt 27b dodaje się pkt 27c w brzmieniu:

„27c) szczególnie chronione dane dotyczące płatności – dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw, z wyłączeniem nazwiska i imienia lub nazwy właściciela rachunku i numeru rachunku w przypadku działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku;”,

n) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu:

„29a) treści cyfrowe – towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego, z wyłączeniem użycia i konsumpcji fizycznych towarów lub usług;”,

o) po pkt 33a dodaje się pkt 33b w brzmieniu:

„33b) uwierzytelnianie – procedurę umożliwiającą dostawcy weryfikację tożsamości użytkownika lub uprawnienia użycia instrumentu płatniczego, w tym stosowanie indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;”,

p) po pkt 35c dodaje się pkt 35d w brzmieniu:

„35d) zdalna transakcja płatnicza – transakcję płatniczą zainicjowaną za pośrednictwem Internetu lub urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość;”,

3) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) świadczeniu usługi inicjowania transakcji płatniczej;”,

– dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) świadczeniu usługi dostępu do informacji o rachunku.”,

- b) w ust. 4 wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”,
- c) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Usługa inicjowania transakcji płatniczej oznacza usługę polegającą na wykonaniu transakcji płatniczej przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej z rachunku płatniczego prowadzonego przez innego dostawcę.

6. Usługa dostępu do informacji o rachunku oznacza usługę online polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji na temat co najmniej jednego rachunku płatniczego prowadzonego przez innego dostawcę albo u więcej niż jednego dostawcy.

7. Wydawanie instrumentów płatniczych oznacza usługę płatniczą, świadczoną przez dostawcę, który zawiera z płatnikiem umowę, na podstawie której dostarcza płatnikowi instrument płatniczy służący inicjowaniu transakcji płatniczych płatnika.”;

- 4) w art. 4:

- a) w ust. 2:

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe i odpowiednio oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe, bez względu na to, czy siedziba zarządu takiego oddziału znajduje się w państwie członkowskim, czy poza nim;

4) instytucja pieniądza elektronicznego i odpowiednio oddział instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku znajduje się on w państwie członkowskim, a siedziba zarządu takiego oddziału poza państwem członkowskim, o ile usługi płatnicze świadczone przez oddział są związane z wydawaniem pieniądza elektronicznego;”;

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Europejski Bank Centralny, zwany dalej „EBC”, Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, oraz bank centralny innego państwa członkowskiego – w przypadku gdy nie działają w charakterze władz monetarnych lub organów administracji publicznej;”;

- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) mała instytucja płatnicza;

12) dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego i agenci tych podmiotów wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, oddziały krajowych instytucji płatniczych, jeżeli świadczą one swoje usługi płatnicze w państwie członkowskim innym, niż ich państwo macierzyste, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku ich oddziały oraz agenci wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym, niż ich państwo macierzyste, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, a także kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz ich oddziały podlegają wpisowi do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego, zwanego dalej „rejestrem”.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Informacje wpisane do rejestru przekazywane są do prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, zwany dalej „EUNB”, centralnego, elektronicznego, publicznego rejestru, zwanego dalej „rejestrem EUNB”.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyłącznie uprawnionymi do używania w nazwie (firmie) określenia:

- 1) „instytucja płatnicza” – są instytucje płatnicze i małe instytucje płatnicze;
- 2) „biuro usług płatniczych” – są biura usług płatniczych;
- 3) „mała instytucja płatnicza” – są małe instytucje płatnicze.”,

e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Instytucja, o której mowa w ust. 2 pkt 1–3, na żądanie dostawcy zapewnia mu dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, równych i proporcjonalnych zasadach, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny online. Dostęp ten powinien umożliwiać dostawcy świadczenie usług płatniczych w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Odmowa takiego dostępu, wraz z uzasadnieniem, powinna zostać przekazana instytucji płatniczej oraz KNF lub innemu odpowiedniemu organowi nadzoru.”;

5) w art. 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepisy działu II, działu III z wyłączeniem art. 59ia–59ii oraz działu IX stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w euro, w walucie polskiej lub w walucie innego państwa członkowskiego w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.

3. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i art. 30 pkt 1, oraz działu III, z wyłączeniem art. 52–58 i art. 59ia–59ii, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca usług w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, w odniesieniu do tych części danej transakcji, które są realizowane w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i pkt 5 lit. f oraz art. 30 pkt 1, działu III, z wyłączeniem art. 38 ust. 1 i 3, 38a ust. 3, art. 47, art. 48, art. 52, art. 54 i art. 59ia–59ii, oraz działu IX, z wyłączeniem art. 144 ust. 1–5, art. 145, art. 146 i art. 148, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych we wszystkich walutach w przypadku gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego a drugi dostawca znajduje się na terytorium innego państwa, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.

3b. Przepisy art. 59ia–59ii stosuje się wyłącznie do usług płatniczych dokonywanych w walucie polskiej.”;

6) w art. 6:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem upoważnionej na podstawie czynności prawnej osoby

wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę oznaczonej umowy lub zawierającej taką umowę, w imieniu lub na rzecz wyłącznie płatnika albo wyłącznie odbiorcy;”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) transakcji płatniczych dokonywanych w ramach systemu płatności lub w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku lub w ramach schematu płatniczego;”,

c) pkt 10–12 otrzymują brzmienie:

„10) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, wspierających świadczenie usług płatniczych, jeżeli nie wchodzi w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem transakcji płatniczej, w szczególności usług przetwarzania i przechowywania danych, usług powierniczych i ochrony prywatności, usług przekazywania pomiędzy płatnikiem a odbiorcą informacji o transakcji płatniczej, uwierzytelniania danych i podmiotów, dostarczania technologii informatycznych (IT) i sieci komunikacyjnych, dostarczania i utrzymania terminali i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania transakcji płatniczej i usług dostępu do informacji o rachunku;

11) usług opartych na instrumentach, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają co najmniej jeden z poniższych warunków:

a) pozwalają posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w placówkach wydawców tych instrumentów lub w ramach ograniczonej sieci podmiotów związanych umową handlową bezpośrednio z zawodowym wydawcą tych instrumentów,

b) służą wyłącznie do nabywania ograniczonego zakresu towarów lub usług,

c) mogą być używane wyłącznie w jednym państwie członkowskim, jeżeli instrumenty takie są dostarczane na wniosek przedsiębiorcy lub podmiotu sektora publicznego, są regulowane ze względu na określone cele społeczne lub podatkowe przez krajowy lub regionalny organ

publiczny i służą do nabycia określonych towarów lub usług od dostawców związanych z wydawcą umową handlową;

- 12) transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczonych – obok usług telekomunikacyjnych – na rzecz abonenta, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny otrzymuje należność z tytułu nabycia łącznie z należnością za usługi telekomunikacyjne:
- a) w celu nabycia treści cyfrowych lub usług głosowych, niezależnie od urządzenia stosowanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych lub
 - b) wykonywanych urządzeniem elektronicznym lub z jego użyciem, jeżeli transakcja jest przeprowadzana w celu wsparcia działalności charytatywnej lub zakupu biletów
- jeżeli wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w lit. a i lit. b, nie przekracza równowartości w walucie polskiej 50 euro, obliczonej przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego miesiąc kalendarzowy, w którym rozpoczął się dla abonenta miesięczny okres rozliczeniowy, oraz:
 - łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego abonenta nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego miesiąc kalendarzowy, w którym rozpoczął się dla abonenta miesięczny okres rozliczeniowy, lub
 - w przypadku gdy abonent opłaca z góry należność za usługi telekomunikacyjne – łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących tego abonenta nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego miesiąc kalendarzowy, w którym rozpoczął się dla abonenta miesięczny okres rozliczeniowy;”

- d) w pkt 14 po wyrazach „transakcji płatniczych” dodaje się wyrazy „i powiązanych usług”;
- e) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) usług wypłat gotówki przy użyciu bankomatów, świadczonych przez podmioty działające na rzecz co najmniej jednego wydawcy instrumentów płatniczych i niebędących stroną umowy ramowej z osobą wypłacającą gotówkę z rachunku płatniczego przy użyciu bankomatu, jeżeli podmioty te nie świadczą innych usług płatniczych;”;
- 7) po art. 6a dodaje się art. 6b i 6c w brzmieniu:
 - „Art. 6b. W przypadku transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 15, dostawca dostarcza klientowi informacje o opłatach za wypłatę gotówki, o których mowa w art. 20c, art. 23, art. 24 i art. 25 przed wypłatą gotówki oraz na zakończenie wypłaty gotówki.
 - Art. 6c. 1. Podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a-c, w przypadku gdy całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu pełnych miesięcy kalendarzowych przekracza 1 000 000 euro, jest obowiązany przekazać KNF powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, ze wskazaniem, na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a-c uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany.
 - 2. Podmiot prowadzący działalność określoną w art. 6 pkt 12 jest obowiązany przekazać KNF powiadomienie zawierające opis oferowanych usług oraz roczną opinię pokontrolną, poświadczające, że działalność pozostaje zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12.
 - 3. KNF informuje EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z ust. 1 i 2, ze wskazaniem wyłączeń, na podstawie którego jest prowadzona działalność danego rodzaju.”;
- 8) w art. 7:
 - a) w ust. 1 po wyrazach „instytucje płatnicze” dodaje się przecinek i wyrazy „małe instytucje płatnicze”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego oraz oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego nie mogą prowadzić działalności polegającej na

przyjmowaniu środków pod tytułem zwrotnym w celu obciążenia ich ryzykiem innym niż wynikającym z wykonywania usług płatniczych.”;

9) w art. 9:

a) w ust. 3:

– w pkt 2 skreśla się wyrazy „złożonej z jednostek mających powiązania kapitałowe, w których jedna z powiązanych jednostek sprawuje kontrolę nad pozostałymi powiązanymi jednostkami, lub”,

– uchyla się pkt 3,

b) uchyla się ust. 4,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy w wyznaczonym systemie uczestnik zezwala dostawcy posiadającemu zezwolenie lub wpisanemu do rejestru, niebędącemu uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten, w razie otrzymania takiego wniosku, zapewnia taką samą możliwość innym dostawcom posiadającym zezwolenie lub wpisanym do rejestru zgodnie z ust. 1 i 2, w sposób obiektywny, proporcjonalny i równy. W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy występującemu z wnioskiem uzasadnienie takiej odmowy.”;

10) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Dostawca może przetwarzać dane osobowe użytkowników niezbędne do świadczenia usług płatniczych na zasadach przewidzianych w rozdziale 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).

2. Dostawcy i podmioty prowadzące systemy płatności mogą przetwarzać dane osobowe w zakresie niezbędnym do zapobiegania oszustwom związanym z wykonywanymi usługami płatniczymi lub prowadzeniem systemu płatności oraz dochodzenia i wykrywania tego rodzaju oszustw przez właściwe organy, z wyjątkiem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Dane mogą być przetwarzane bez wiedzy osoby, której dane dotyczą.”;

11) w art. 14 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10” zastępuje się wyrazami „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10–12”;

12) w art. 14e ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy wniosek KNF o podjęcie współpracy w celu wykonania zadań wynikających z art. 14f–14h i art. 32e, z przepisów działu III rozdziałów 7 i 8,

z przepisów działu V i VI, w szczególności wniosek dotyczący wymiany informacji, został odrzucony przez organ, o którym mowa w ust. 1, lub organ ten nie podjął działań w rozsądnym terminie, KNF może przekazać sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”. KNF zawiesza postępowanie do czasu wydania przez EUNB rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010 i wydaje decyzję po wydaniu rozstrzygnięcia przez EUNB.”;

13) w art. 14g w ust. 1 wyrazy „dostawców usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawców”;

14) w art. 15:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Użytkownik może wnieść do KNF skargę na działanie agenta lub oddziału dostawcy usług płatniczych, świadczących usługi płatnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa goszczącego.”,

b) w ust. 2 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”,

c) w ust. 3 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”;

15) po art. 15 dodaje się art. 15a–15d w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania skarg użytkowników dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszej ustawy.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę w odniesieniu do użytkowników ze wszystkich państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi.

3. Procedury, o których mowa w ust. 1, są dostępne w języku urzędowym każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje daną usługę płatniczą, chyba że dostawca i użytkownik uzgodnią inny język.

4. KNF, w ramach wykonywanych obowiązków nadzoru nad dostawcami, monitoruje i kontroluje stosowanie przez tych dostawców obowiązków wynikających z ustępów poprzedzających.

Art. 15b. 1. W zakresie, w jakim skargi, o których mowa w art. 15a ust. 1, dotyczą naruszenia praw konsumentów, wnosi się do Rzecznika Finansowego, o ile z treści skargi wynika, że jej rozpatrzenie mieści się w zakresie jego kompetencji. Rzecznik Finansowy przekazuje do KNF informacje o liczbie i charakterze tych skarg, na koniec każdego kwartału, w terminie 30 dni po upływie danego kwartału.

2. W zakresie, w jakim do rozstrzygania reklamacji przez dostawcę nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 892 i 1823 oraz z 2017 r. poz. 245), dostawca stosuje zasady rozpatrywania skargi użytkownika określone niniejszą ustawą.

3. Dostawca udziela odpowiedzi na skargę użytkownika w postaci papierowej lub, jeżeli zostało to uzgodnione między dostawcą a użytkownikiem, na innym trwałym nośniku informacji.

4. W odpowiedzi na skargę użytkownika dostawca ustosunkowuje się do wszystkich kwestii w niej podniesionych.

5. Dostawca udziela odpowiedzi na skargę w terminie do 15 dni roboczych od dnia otrzymania skargi.

6. W szczególnych przypadkach, jeżeli dostawca, z przyczyn od niego niezależnych, nie może udzielić odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 4, informuje o tym użytkownika. W informacji dostawca wyjaśnia przyczynę opóźnienia, wskazuje okoliczności, które muszą zostać ustalone dla rozpatrzenia skargi oraz określa przewidywany termin udzielenia ostatecznej odpowiedzi, nie dłuższy jednak niż 35 dni roboczych od dnia otrzymania skargi.

7. Dla zachowania terminów, o których mowa w ust. 4 i 5, wystarczające jest wysłanie odpowiedzi przed ich upływem.

8. W przypadku niedotrzymania przez dostawcę terminu określonego w ust. 4 lub 5 skargę uważa się za rozpatrzoną zgodnie z żądaniem użytkownika.

Art. 15c. 1. Dostawca informuje użytkownika o przynajmniej jednym sędzie polubownym właściwym do rozstrzygania sporów między dostawcami a użytkownikami, dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszej ustawy oraz określa w jaki sposób można uzyskać dostęp do bardziej szczegółowych informacji na temat danego podmiotu alternatywnego rozstrzygania sporów.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1, wskazuje również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o warunkach poddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy usług płatniczych, jeżeli strona taka istnieje, w oddziale i w ogólnych warunkach umowy między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych.

Art. 15d. KNF może podać do publicznej wiadomości informację o zastosowaniu wobec dostawcy sankcji administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy dotyczących świadczenia usług płatniczych, chyba że ujawnienie takich informacji mogłoby zagrozić stabilności rynku finansowego lub w sposób niewspółmierny zaszkodzić interesowi prawnemu zainteresowanych podmiotów.”;

16) w art. 17:

a) w ust. 1 po wyrazach „opłat za dostarczanie” dodaje się wyrazy „lub udostępnienie”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca i użytkownik mogą uzgodnić opłaty za przekazywane na wniosek użytkownika usług płatniczych informacje:

1) inne niż wymagane na podstawie przepisów niniejszego działu,

2) z większą częstotliwością przekazywania niż jest wymagana na podstawie przepisów niniejszego działu lub

3) wymagane na podstawie przepisów niniejszego działu za pomocą środków porozumiewania się innych niż określone w umowie ramowej.”,

c) w ust. 3 po wyrazach „opłaty te” dodaje się wyrazy „nie mogą przekraczać uzasadnionych kosztów ponoszonych przez dostawcę i”;

17) w art. 19, w ust. 1:

a) po wyrazach „pozwalają na dokonywanie” dodaje się wyraz „wyłącznie”,

b) w pkt 3:

– w lit. a po wyrazie „dostawca” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”,

– w lit. b po wyrazach „dostawca nie ma obowiązku” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”;

18) w art. 20:

a) w ust. 1 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”,

- b) w ust. 2 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”,
 - c) w ust. 3 wyraz „opłacie” zastępuje się wyrazami „całkowitej kwocie opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 przed zainicjowaniem transakcji płatniczej”;
- 19) w art. 20a w ust. 1 skreśla się wyraz „płatnicze”;
- 20) po art. 20b dodaje się art. 20c w brzmieniu:
- „Art. 20c. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty jest oferowana przed zainicjowaniem transakcji płatniczej w bankomacie, punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, dostawca oferujący płatnikowi taką usługę, przed jej dokonaniem, przekazuje płatnikowi informacje dotyczące wszelkich opłat oraz wskazuje kurs walutowy, który ma być zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej. Na podstawie tych informacji płatnik podejmuje decyzję o skorzystaniu z usługi przeliczenia waluty.”;
- 21) w art. 22:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca jest obowiązany zapewnić użytkownikowi łatwy dostęp do informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 1a, art. 24 i art. 25, a na wniosek użytkownika dostarczyć mu je w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje te formułuje się w sposób łatwo zrozumiały w przejrzystej i czytelnej formie.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust.2a w brzmieniu:

„2a. Informacje określone w art. 23 ust. 1a dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest obowiązany dostarczyć lub udostępnić użytkownikowi przed zainicjowaniem płatności.”;
 - c) w ust. 3 po wyrazach „w art. 23 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”,
 - d) w ust. 4 wyrazy „1 lub 2” zastępuje się wyrazami „1, 2 lub 2a”;
- 22) w art. 23:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyszczególnienie informacji lub określenie unikatowego identyfikatora dostarczanych przez użytkownika w celu prawidłowego zainicjowania lub wykonania zlecenia płatniczego ;”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest ponadto obowiązany dostarczyć lub udostępnić użytkownikowi:

- 1) nazwę (firmę) dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, siedzibę i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, a w razie korzystania z usług agenta lub oddziału w państwie członkowskim, w którym usługa jest oferowana, także adres tego agenta lub oddziału oraz wszelkie inne dane kontaktowe mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, w tym adres poczty elektronicznej;
 - 2) dane kontaktowe właściwego organu nadzorującego;”;
- 23) po art. 23 dodaje się art. 23a–23c w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, niezwłocznie po jego złożeniu dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia płatnikowi, a w razie potrzeby – odbiorcy:

- 1) potwierdzenie pomyślnego złożenia zlecenia płatniczego u dostawcy prowadzącego rachunek dla płatnika;
- 2) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi i odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, a w razie potrzeby – umożliwiający odbiorcy zidentyfikowanie płatnika oraz wszelkie inne informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;
- 3) kwotę transakcji płatniczej;
- 4) w razie potrzeby – kwotę wszelkich opłat należnych z tytułu transakcji na rzecz dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej i wyszczególnienie kwot tych opłat.

2. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca ten udostępnia dostawcy prowadzącemu rachunek dla płatnika numer identyfikacyjny tej transakcji.

Art. 23b. 1. Płatnik może korzystać z dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej w celu otrzymania usług płatniczych, o których mowa w art. 3 pkt 5, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny online.

2. W przypadku gdy płatnik udziela zgody na wykonanie płatności zgodnie z art. 40, dostawca prowadzący rachunek wykonuje czynności określone w ust. 4, aby zapewnić płatnikowi korzystanie z usługi inicjowania płatności.

3. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej:

- 1) nie wchodzi w posiadanie w żadnym momencie środków pieniężnych płatnika w związku ze świadczeniem usługi inicjowania transakcji płatniczej;
- 2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie były –dostępne dla innych podmiotów, z wyjątkiem użytkownika i wydawcy takich indywidualnych danych uwierzytelniających, oraz aby były one przekazywane przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;
- 3) zapewnia, aby inne informacje o użytkowniku usług płatniczych, inne niż określone w pkt 2, uzyskane w trakcie świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej, były dostarczane tylko odbiorcy i wyłącznie za zgodą użytkownika usług płatniczych;
- 4) każdorazowo gdy inicjowana jest płatność identyfikuje samego siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek na rzecz płatnika i porozumiewa się z dostawcą prowadzącym rachunek, płatnikiem i odbiorcą w sposób bezpieczny, zgodnie z art. 32j ust. 4;
- 5) nie przechowuje szczególnie chronionych danych dotyczących płatności użytkownika usług płatniczych;
- 6) nie żąda od użytkownika usług płatniczych danych innych niż niezbędne do wykonania usługi inicjowania transakcji płatniczej;
- 7) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi inicjowania transakcji płatniczej świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika usług płatniczych, zgodnie z przepisami o ochronie danych;
- 8) nie zmienia kwoty, odbiorcy ani żadnych innych cech transakcji.

4. Dostawca prowadzący rachunek:

- 1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę inicjowania transakcji płatniczej zgodnie z art. 32j ust. 4;
- 2) niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej przekazuje lub udostępnia temu dostawcy informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz informacje dostępne dostawcy prowadzącemu rachunek w odniesieniu do wykonania transakcji płatniczej;

- 3) traktuje zlecenia płatnicze przekazane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej w sposób niedyskryminujący, chyba że postępowanie dyskryminujące jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami, w szczególności pod względem czasu wykonania, priorytetowego charakteru lub opłat, w stosunku do zleceń płatniczych przekazanych bezpośrednio przez samego płatnika.

5. Korzystania przez użytkownika z usług inicjowania transakcji płatniczej nie można uzależniać od istnienia stosunku umownego pomiędzy dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej a dostawcą prowadzącym rachunek do tego celu.

Art. 23c. 1. Użytkownik usług płatniczych może korzystać z usług umożliwiających dostęp do informacji o rachunku, o których mowa w art. 3 pkt 6, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny online.

2. Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku:

- 1) świadczy usługi wyłącznie na podstawie zgody użytkownika, wyrażonej w sposób niebudzący wątpliwości;
- 2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie były dostępne dla innych podmiotów, z wyjątkiem użytkownika i wydawcy indywidualnych danych uwierzytelniających, oraz aby były one przekazywane przez dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;
- 3) dla każdej sesji komunikacyjnej identyfikuje samego siebie wobec dostawcy lub dostawców prowadzących rachunek na rzecz użytkownika usług płatniczych oraz porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcą prowadzącym rachunek i użytkownikiem usług płatniczych, zgodnie z art. 32j ust. 4;
- 4) uzyskuje dostęp wyłącznie do informacji dotyczących wyznaczonych rachunków płatniczych i związanych z nimi transakcji płatniczych;
- 5) nie żąda danych szczególnie chronionych dotyczących płatności związanych z rachunkami płatniczymi;
- 6) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi dostępu do informacji o rachunku świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika usług płatniczych, zgodnie z przepisami o ochronie danych.

3. W odniesieniu do rachunków płatniczych dostawca prowadzący rachunek:

- 1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku, zgodnie z art. 32j ust. 4, oraz
- 2) traktuje wnioski o udostępnienie danych przekazane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w sposób niedyskryminujący, chyba że postępowanie dyskryminujące jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami.

4. Korzystania przez użytkownika z usług dostępu do informacji o rachunku nie można uzależniać od istnienia stosunku umownego pomiędzy dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku a dostawcą prowadzącym rachunek.”;

24) w art. 24 po wyrazach „dostawca płatnika” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;

25) w art. 25:

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”,
- b) w pkt 3 przed wyrazem odbiorcy dodaje się wyraz „od”;

26) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca jest obowiązany dostarczać użytkownikowi informacje określone w art. 27, art. 29 ust. 1 i 5, art. 31 ust. 1 i art. 32 ust. 1 w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku. Informacje powinny być sformułowane w sposób łatwo zrozumiały w przejrzystej i czytelnej formie.”;

27) w art. 27:

a) w pkt 2:

- w lit. b po wyrazach „aby zlecenie płatnicze mogło zostać” dodaje się wyrazy „złożone lub”,

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) określenie formy i procedury udzielania zgody na złożenie zlecenia płatniczego lub wykonanie transakcji płatniczej oraz cofnięcia takiej zgody, a także odwołania zlecenia płatniczego na podstawie art. 40 i art. 51,”,

– w lit. e wyraz „oraz” i zastępuje się przecinkiem,

– w lit. f średnik zastępuje się wyrazem „oraz” i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) w przypadku instrumentów płatniczych opartych na karcie wspólnych marek (co-badged) dodatkowo informacje na temat praw przysługujących użytkownikowi usług płatniczych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE)

2015/751;”,

- b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) informację o wszelkich opłatach należnych na rzecz dostawcy od użytkownika, w tym opłatach związanych ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji, a w razie potrzeby – wyszczególnienie kwot tych opłat,”
 - c) w pkt 4:
 - w lit. a wyrazy „po stronie” zastępuje się wyrazami „dotyczących sprzętu i oprogramowania”,
 - w lit. b po wyrazie „częstotliwości” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”,
 - d) w pkt 5:
 - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:
 - „aa) opis bezpiecznej procedury powiadamiania użytkownika przez dostawcę w przypadku podejrzenia lub faktycznego wystąpienia oszustwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa,”
 - w lit. d po wyrazach „lub nieprawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowanych lub”,
 - w lit. e po wyrazach „dostawcy za” dodaje się wyrazy „zainicjowanie lub”;
- 28) w art. 28 w ust. 1 skreśla się wyrazy „Za zgodą użytkownika informacje te mogą być dostarczone pocztą elektroniczną;”;
- 29) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2:
 - a) skreśla się wyrazy „ze skutkiem natychmiastowym”,
 - b) po wyrazach „bez ponoszenia opłat” dodaje się wyrazy „ze skutkiem od dowolnej daty aż do dnia, w którym dane zmiany zostałyby zastosowane”;
- 30) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 30. W przypadku indywidualnej transakcji płatniczej dokonywanej na podstawie umowy ramowej i zainicjowanej przez płatnika, dostawca dostarcza przed wykonaniem indywidualnej transakcji płatniczej na wniosek płatnika i w odniesieniu do tej konkretnej transakcji płatniczej:
- 1) dokładne informacje dotyczące maksymalnego terminu jej wykonania oraz
 - 2) opłat należnych od płatnika, w tym wyszczególnienie kwot wszelkich opłat.”;
- 31) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strony mogą uzgodnić w umowie ramowej, że informacje, o których mowa w ust. 1, dostawca płatnika dostarcza lub udostępnia okresowo co najmniej raz w miesiącu, w sposób uzgodniony, umożliwiając płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci. W razie braku takiego uzgodnienia umowa ramowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym płatnik może wymagać, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były dostarczane lub udostępniane okresowo, co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie, w sposób uzgodniony, umożliwiając płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.”;

32) w art. 32 w ust. 2 po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;

33) po dziale II dodaje się dział IIa w brzmieniu:

„Dział IIa

Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych

Art. 32f. 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem dla bezpieczeństwa, w szczególności przez:

- 1) posiadanie procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem;
- 2) bieżącą ocenę i aktualizację procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa, a także bieżącą ocenę środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli.

2. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli.

Art. 32g. 1. Dostawca przekazuje niezwłocznie KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru, informację o poważnym incydencie operacyjnym lub incydencie związanym z bezpieczeństwem dostawcy.

2. Jeżeli incydent, o którym mowa w ust. 1, ma lub może mieć wpływ na interesy finansowe użytkowników usług płatniczych dostawca ten bez zbędnej zwłoki powiadamia o incydencie użytkowników korzystających z usług płatniczych

oferowanych przez tego dostawcę oraz informuje ich o wszystkich dostępnych środkach, które mogą oni podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, KNF oraz inny właściwy organ do sprawowania nadzoru, przekazują niezwłocznie EUNB i EBC, a jeżeli incydent ma znaczenie dla organu nadzoru innego państwa członkowskiego, również temu organowi.

4. Jeżeli KNF lub inny właściwy organ do sprawowania nadzoru otrzyma od EUNB lub EBC informację o incydencie, który ma znaczenie dla polskiego rynku finansowego, niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu ochrony bieżącego bezpieczeństwa systemu finansowego.

Art. 32h. 1. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru, roczne dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.

2. Na podstawie otrzymanych danych zgodnie z ust. 1, KNF oraz inny właściwy organ do sprawowania nadzoru w terminie do dnia 30 czerwca danego roku przekazują EUNB i EBC zbiorcze dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.

Art. 32i. 1. Dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika w przypadku gdy płatnik:

- 1) uzyskuje dostęp do swojego rachunku w sposób zdalny;
- 2) inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą;
- 3) przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego, która może się wiązać z ryzykiem oszustwa płatniczego lub innych nadużyć.

2. Jeżeli płatnik inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika obejmujące elementy, które dynamicznie łączą transakcję płatniczą z określoną kwotą transakcji oraz określonym odbiorcą.

3. Dostawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników usług płatniczych.

4. Dostawca prowadzący rachunek płatniczy umożliwia dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do

informacji o rachunku świadczenie usług w oparciu o procedury uwierzytelniania obowiązujące danego użytkownika, zgodnie z ust. 1–3.

Art. 32j. 1. Dostawca, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32f, stosuje wytyczne opracowane przez EUNB na podstawie art. 16 rozporządzenia 1093/2010, od dnia wejścia w życie tych wytycznych, a jeżeli zostały opracowane regulacyjne standardy technicznych przez Komisję Europejską zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia 1093/2010, stosuje te regulacyjne standardy techniczne od dnia ich wejścia w życie.

2. Dostawca, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32g ust. 1 i 2, stosuje wytyczne opracowane przez EUNB na podstawie art. 16 rozporządzenia 1093/2010, od dnia wejścia w życie tych wytycznych.

3. KNF albo inny właściwy organ do sprawowania nadzoru, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32g ust. 3 i 4, stosuje wytyczne opracowane przez EUNB na podstawie art. 16 rozporządzenia 1093/2010, od dnia wejścia w życie tych wytycznych.

4. Dostawca wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 32i, po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez Komisję Europejską, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia 1093/2010, stosując te regulacyjne standardy techniczne.”;

34) w art. 35 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wypowiedzenie umowy ramowej jest dla użytkownika bezpłatne.”;

35) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. W przypadku transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w obrocie z państwami członkowskimi płatnik i odbiorca ponoszą opłaty określone w umowie zawartej przez każdego z nich ze swoim dostawcą, jeżeli zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy albo jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego..

2. Dostawca nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, aby skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.

3. Odbiorca nie pobiera opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II

rozporządzenia (UE) 2015/751, ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz. Urz. UE L 94 z 30.03.2012, str. 22).”;

36) uchyla się art. 38;

37) w art 40:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy lub dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu :

„5. Procedura udzielania zgody jest uzgadniana pomiędzy płatnikiem a odpowiednim dostawcą lub dostawcami.”;

38) w art. 41 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych przyczyn związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez takiego dostawcę, w tym nieuprawnionym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takim przypadku dostawca prowadzący rachunek informuje płatnika, w uzgodniony sposób, o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, nie później jednak niż niezwłocznie po takiej odmowie, chyba że przekazanie takiej informacji byłoby niewskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest zabronione na mocy odrębnych przepisów. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia dostęp do rachunku płatniczego niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających odmowę.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, dostawca prowadzący rachunek niezwłocznie zgłasza do KNF incydent związany z dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej. Informacje te obejmują istotne okoliczności zdarzenia i przyczyny podjęcia działań.

7. KNF, w razie potrzeby, podejmuje odpowiednie środki. Jeżeli odmowa dostępu jest niezgodna z ust. 5, KNF nakazuje, aby dostawca prowadzący rachunek przyznał dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostęp do danego rachunku płatniczego.”;

39) w art. 42:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 po wyrazie „ramową” dodaje się przecinek i wyrazy „która powinna zawierać obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne postanowienia,”,
- w pkt 2 wyraz „przywłaszczenia” zastępuje się wyrazem „sprzeniewierzenia”,

- b) w ust. 2 wyrazy „zabezpieczeń tego instrumentu” zastępuje się wyrazami „danych uwierzytelniających”;
- 40) w art. 43:
- a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy „zabezpieczenia instrumentu płatniczego” zastępuje się wyrazami „dane uwierzytelniające”,
 - po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
 - „4a) zapewnienia użytkownikowi możliwości bezpłatnego dokonania zgłoszenia, zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 2, oraz nienakładania opłat w wysokości przekraczającej koszty bezpośrednio związane z zastąpieniem instrumentu płatniczego;”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Dostawca ponosi ryzyko związane z wysłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub indywidualnych danych uwierzytelniających odnoszących się do użytkownika.”;
- 41) w art. 44 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W przypadku gdy zaangażowany jest dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej, użytkownik uzyskuje korektę nieautoryzowanych lub nieprawidłowo wykonanych transakcji płatniczych od dostawcy prowadzącego rachunek.”;
- 42) w art. 45:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza została uwierzytelniona i prawidłowo zapisana oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą świadczoną przez danego dostawcę.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu :
 - „1a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, na dostawcy tym spoczywa ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona i prawidłowo zapisana oraz że na nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.”;

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykazanie przez dostawcę zarejestrowanego użycia instrumentu nie jest wystarczające do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez użytkownika autoryzowana albo że płatnik umyślnie doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa na dostawcy.”;

- 43) w art. 46:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż do końca następnego dnia roboczego po odnotowaniu danej transakcji lub po otrzymaniu zgłoszenia, zwrócić płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, a w przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego – przywrócić obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Obejmuje to również zapewnienie, aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie była późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„ 1a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca niezwłocznie, jednak nie później niż do końca następnego dnia roboczego, kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej oraz – w razie potrzeby – przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.

1b. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za nieautoryzowaną transakcję płatniczą, na wniosek dostawcy prowadzącemu rachunek, niezwłocznie kompensuje mu poniesione straty lub zwraca kwoty zapłacone w wyniku dokonania przez niego zwrotu na rzecz płatnika, w tym kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Przepis art. 45 pkt 1a stosuje się.

1c. Rekompensaty finansowe inne niż wynikające z ust. 1b nie wyłączają roszczeń użytkownika wynikających z umowy zawartej między płatnikiem

a dostawcą lub umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej oraz z przepisów prawa właściwego dla tych umów.”,

c) w ust. 2:

- w zdaniu wprowadzającym wyrazy „150 euro” zastępuje się wyrazami „50 euro”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) sprzeniewierzenia instrumentu płatniczego.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadku gdy:

- 1) płatnik nie miał możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub sprzeniewierzenia instrumentu płatniczego przed płatnością, z wyjątkiem przypadku gdy płatnik działał w złej wierze, lub
- 2) utrata została spowodowana działaniami lub zaniechaniem ze strony pracownika, agenta lub oddziału dostawcy usług płatniczych lub podmiotu świadczącego na jego rzecz usług, o których mowa w art. 6 pkt 10.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy dostawca płatnika nie wymaga silnego uwierzytelnienia klienta, płatnik nie ponosi odpowiedzialności, chyba że działał w złej wierze. W przypadku gdy odbiorca lub dostawca odbiorcy nie akceptują silnego uwierzytelnienia, odpowiadają oni za szkody wyrządzone dostawcy płatnika.”;

44) w art. 47:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie jest późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do poleceń zapłaty płatnik posiada bezwarunkowe prawo do otrzymania zwrotu w terminach określonych w art. 48.”,

c) w ust. 6 w pkt 1 wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „i”;

45) art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Momentem otrzymania zlecenia płatniczego jest moment, w którym zlecenie przekazane zostało otrzymane przez dostawcę płatnika. W przypadku gdy dostawca

płatnika otrzymuje zlecenie płatnicze w dniu niebędącym dla tego dostawcy dniem roboczym, uznaje się, że zlecenie zostało otrzymane pierwszego dnia roboczego po tym dniu. Nie obciąża się rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego.”;

46) po art. 49 dodaje się art. 49a i 49b w brzmieniu:

„Art. 49a. 1. Dostawca prowadzący rachunek, na wniosek dostawcy usług płatniczych wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie, niezwłocznie potwierdza dostępność na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę, jeżeli:

- 1) rachunek płatniczy płatnika jest dostępny on-line w momencie występowania z wnioskiem
- 2) płatnik udzielił dostawcy prowadzącemu rachunek zgody na odpowiadanie na wnioski od określonego dostawcy w celu potwierdzenia, że kwota odpowiadająca określonej transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę jest dostępna na rachunku płatniczym płatnika oraz
- 3) zgoda, o której mowa w pkt 2, została udzielona przed wystąpieniem z pierwszym wnioskiem o potwierdzenie.

2. Dostawca może wystąpić z wnioskiem o potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) płatnik udzielił dostawcy zgody na występowanie z wnioskiem o potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, lub przewiduje to umowa dostawcy z płatnikiem,
- 2) płatnik zainicjował transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę na daną kwotę przy użyciu instrumentu płatniczego opartego na karcie wydanego przez danego dostawcę oraz
- 3) dostawca uwierzytelnia samego siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek przed każdym wnioskiem o potwierdzenie oraz w sposób bezpieczny porozumiewa się z dostawcą prowadzącym rachunek zgodnie z art. 32j ust. 4.

3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu odpowiedzi „tak” albo „nie” i nie obejmuje podania salda rachunku. Odpowiedzi nie przechowuje się ani nie wykorzystuje do celów innych niż wykonanie transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę.

4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie umożliwia dostawcy prowadzącemu rachunek zablokowania środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika.

5. Płatnik może zwrócić się do dostawcy prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę oraz udzielonej odpowiedzi.

6. Przepisy ustępów poprzedzających nie mają zastosowania do transakcji płatniczych zainicjowanych za pośrednictwem instrumentów płatniczych opartych na karcie, na których jest przechowywany pieniądz elektroniczny.

Art. 49b. 1. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę, a jej dokładna kwota nie jest znana w momencie gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej, dostawca płatnika może zablokować środki pieniężne na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie w przypadku gdy płatnik wyraził zgodę na zablokowanie określonej kwoty środków pieniężnych.

2. Dostawca płatnika uwalnia środki pieniężne zablokowane na rachunku płatniczym płatnika zgodnie z ust. 1 po otrzymaniu informacji o dokładnej kwocie transakcji płatniczej, niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego.”;

47) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Dostawca prowadzący rachunek płatnika nie może odmówić wykonania autoryzowanego zlecenia płatniczego inicjowanego przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, albo odbiorcę lub za jego pośrednictwem, chyba że nie zostały spełnione przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, postanowienia umowy pomiędzy dostawcą a użytkownikiem lub możliwość albo obowiązek odmowy wynika z odrębnych przepisów.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Strony mogą zastrzec w umowie, że w przypadku, o którym mowa w ust. 2, dostawca ma prawo pobierać opłaty, nieprzekraczające uzasadnionych kosztów ponoszonych przez dostawcę w przypadku gdy odmowa wykonania zlecenia płatniczego była obiektywnie uzasadniona.”;

48) w art. 51:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu

dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej albo po udzieleniu zgody odbiorcy na wykonanie transakcji płatniczej.”,

b) w ust. 5 wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „odpowiedni”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie, odpowiedni dostawca może pobierać opłatę za odwołanie zlecenia płatniczego.”;

49) w art. 52:

a) w ust. 1 po wyrazach „dostawca” dodaje się wyrazy „lub dostawcy”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa między odbiorcą i dostawcą odbiorcy może przewidywać, że dostawca udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej pomniejszoną o pobierane opłaty. Dostawca obowiązany jest wówczas do podania w informacji o transakcji płatniczej pełnej kwoty transakcji płatniczej oraz pobranych opłat.”;

50) w art. 59:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca odbiorcy udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej niezwłocznie po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy odbiorcy w przypadku gdy po stronie dostawcy odbiorcy:

1) nie następuje przeliczenie waluty lub

2) następuje przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek określony w ust. 2 ma zastosowanie również do płatności w ramach jednego dostawcy.”;

51) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie może być wydane osobie prawnej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zamierzającej wykonywać na tym terytorium przynajmniej część swojej działalności związanej z usługami płatniczymi, na jej wniosek.”;

52) w art. 61:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) opis systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w tym zatwierdzone regulacje wewnętrzne w tym zakresie;”

b) ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioskodawca oraz instytucja płatnicza, po uzyskaniu zezwolenia, niezwłocznie powiadamia KNF o każdej zmianie mającej istotny wpływ na dokładność informacji i dokumentów dołączonych do wniosku zgodnie z ust. 1. Jeżeli powiadomienie zawiera informacje mające wpływ na sposób świadczenia usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, KNF niezwłocznie przekazuje te informacje Prezesowi NBP.”;

c) w ust 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;

53) po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu:

„Art. 61b. 1. Jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej, do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, dołącza ponadto dokument potwierdzający posiadanie przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub innej porównywalnej gwarancji. Zakres oraz wysokość tego zabezpieczenia powinny być dostosowane do zobowiązań, jakie ciążyć będą na wnioskodawcy w związku z przepisami niniejszej ustawy oraz do terytorium, na którym wnioskodawca ma zamiar oferować swoje usługi.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, minimalną kwotę pieniężną ubezpieczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;

54) w art. 64a:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opis:

a) zasad postępowania ze środkami pieniężnymi przyjmowanymi od użytkowników w celu wykonania transakcji płatniczych zgodnie z art. 78,

- b) procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w art. 32g, art. 32 h oraz art. 32j,
 - c) systemu komunikacji wewnętrznej,
 - d) procedury wprowadzonej w celu włączania do dokumentacji, monitorowania i śledzenia danych szczególnie chronionych dotyczących płatności oraz ograniczenia dostępu do tych danych,
 - e) rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym określenie krytycznych operacji, skutecznych planów awaryjnych oraz procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów,
 - f) zasad i definicji stosowanych do gromadzenia danych statystycznych dotyczących wyników, transakcji i oszustw,
 - g) strategii w zakresie bezpieczeństwa, wraz ze szczegółową oceną ryzyka w odniesieniu do świadczonych przez wnioskodawcę usług płatniczych oraz środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka podjętych w celu odpowiedniej ochrony użytkowników przed zidentyfikowanym ryzykiem, w tym oszustwami i nielegalnym wykorzystywaniem danych szczególnie chronionych i danych osobowych.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości lub części czynności operacyjnych. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa.

2b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wytyczne dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 2a, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Kontrola wewnętrzna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje w szczególności procedury kontroli wykonywania transakcji płatniczych, podmiotów, którym powierzono wykonywanie niektórych czynności operacyjnych, oraz kontroli zdalnych i kontroli na miejscu, które wnioskodawca zobowiązuje się przeprowadzać w stosunku do agentów i oddziałów krajowej instytucji płatniczej co najmniej raz w roku.”;

55) w art. 69 w ust. 1:

- a) w pkt 2 po wyrazach „wydanie zezwolenia” dodaje się wyrazy „lub nie powiadomiła KNF o istotnych zmianach w tym zakresie”;
- b) w pkt 4 wyrazy „stabilności systemu płatności” zastępuje się wyrazami „stabilności systemu płatniczego lub dla zaufania do tego systemu”;

56) w art. 71 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: :

„1a. KNF wpisuje do rejestru wszelkie przypadkach cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, a także powiadamia o nich EUNB.”;

57) po art. 72 dodaje się art. 72a–72d w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio nabyć albo objąć akcje lub udziały krajowej instytucji płatniczej w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, 30% lub 50% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, lub jeżeli na skutek nabycia albo objęcia akcji lub udziałów instytucja taka stałaby się jednostką zależną lub współzależną względem tego podmiotu, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić KNF o takim zamiarze.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7–9, art. 25a ust. 1 i 2, art. 25c–25e i art. 25g ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio, z tym że przepisy dotyczące podmiotu dominującego, zależnego lub współzależnego, o których mowa w tych przepisach, stosuje się do jednostki dominującej, zależnej lub współzależnej.

3. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) unijną instytucją pieniądza elektronicznego, unijną instytucją płatniczą, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub
 - 2) jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku wobec unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, unijnej instytucji płatniczej, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska
- przedstawia w zawiadomieniu odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę podmiotów, o których mowa w pkt 2, w stosunku do których jest jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku.

4. Jeżeli nie zachodzą okoliczności wymienione w ust. 3 pkt 1 i 2, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.

5. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć znaczny pakiet akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej lub zbyć pakiet akcji lub udziałów, w wyniku czego nastąpiłby spadek poniżej 10%, 20%, 30% lub 50% jego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany zawiadomić o tym zamiarze KNF. W przypadku gdy statut lub umowa spółki krajowej instytucji płatniczej przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji lub udziałów co do prawa głosu, zawiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń; przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

Art. 72b. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 72a ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje:

- 1) pozwalające na identyfikację podmiotu składającego zawiadomienie oraz ustalenie tożsamości osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji osób zarządzających krajowej instytucji płatniczej – o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie;
- 2) określone w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c dotyczące podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób, o których mowa w pkt 1;

- 3) pozwalające na identyfikację krajowej instytucji płatniczej, o której mowa w art. 72a ust. 1;
- 4) dotyczące działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osoby, o których mowa w pkt 1;
- 5) dotyczące grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych z innymi podmiotami;
- 6) dotyczące sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
- 7) dotyczące działań zmierzających do nabycia albo objęcia akcji lub udziałów w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 72a ust. 1 albo uzyskanie pozycji jednostki dominującej wobec krajowej instytucji płatniczej, w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym krajowej instytucji płatniczej, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia albo objęcia akcji lub udziałów, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;
- 8) dotyczące zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności krajowej instytucji płatniczej, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania;
- 9) dotyczące ewentualnych zobowiązań podmiotu składającego zawiadomienie w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego oraz informacje, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie jest bankiem krajowym, instytucją kredytową, instytucją płatniczą, instytucją pieniądza elektronicznego,

zakiadem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, domem maklerskim, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie krajową instytucją płatniczą.

Art. 72c. 1. KNF zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia lub objęcia akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej, wskazanego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 72a ust. 1, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub dokumentów i informacji załączanych do zawiadomienia,
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez KNF,
- 3) jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na możliwy niekorzystny wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na tę instytucję lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie

– przy czym przepisy art. 25h ust. 2 i 4–6 oraz art. 25i–25k ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF uwzględnia również podjęte zobowiązania podmiotu składającego zawiadomienie, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9.

3. W przypadku nabycia lub objęcia akcji lub udziałów:

- 1) z naruszeniem art. 72a ust. 1 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez KNF sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego KNF do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo
- 4) po wyznaczonym przez KNF terminie, o którym mowa w art. 25h ust. 5 ustawy – Prawo bankowe, na nabycie akcji lub udziałów w zakresie określonym w art. 72a ust. 1

– nie może być wykonywane prawo głosu z tych akcji lub udziałów.

4. Jeżeli skutkiem nabycia lub objęcia akcji w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jest wykonywanie uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, osoby zarządzające krajową instytucją płatniczą powołane przez jednostkę dominującą lub będące członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w jednostce dominującej nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji krajowej instytucji płatniczej; w przypadku gdy nie można ustalić, które osoby zarządzające zostały powołane przez jednostkę dominującą, powołanie organu odpowiedzialnego za zarządzanie krajową instytucją płatniczą jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej.

5. Uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej podjęte z naruszeniem ust. 3 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej przysługuje również KNF. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lub 4, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku gdy wymagają tego interesy użytkowników, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, uchylić zakazy, o których mowa w ust. 3 lub 4. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 72b ust. 1.

Art. 72d. 1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który

uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu w jej organie stanowiącym na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 albo, wskutek nabycia lub objęcia akcji lub udziałów, stał się bezpośrednio lub pośrednio jednostką dominującą krajowej instytucji płatniczej, lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na tę instytucję, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje podjętych zobowiązań, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9, KNF może, w drodze decyzji, zakazać wykonywania prawa głosu z akcji lub udziałów krajowej płatniczej posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień jednostki dominującej przysługujących temu podmiotowi. Przy dokonywaniu oceny przesłanki wydania tego zakazu przepis art. 72e ust. 2 niniejszej ustawy i art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2. Uchwała organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji lub udziałów, w stosunku do których KNF wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również KNF. Przepisy art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli KNF na podstawie ust. 1 wydał decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji pieniądza elektronicznego, przepis art. 72c ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.

5. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

6. Na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej KNF uchyla decyzję wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 lub wykonywanie uprawnień jednostki dominującej.”;

58) w art. 74 w ust. 3 skreśla się wyrazy „i 7”;

59) w art. 76:

a) w ust. 1 po wyrazach „Krajowa instytucja płatnicza” dodaje się przecinek i wyrazy „z wyłączeniem krajowych instytucji płatniczych świadczących wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej lub usługi dostępu do informacji o rachunku,”;

b) uchyla się ust. 3a;

60) w art. 78 w ust. 7 wyrazy „może wyrazić” zastępuje się wyrazami „wyrazi”;

61) w art. 84 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych po wpisaniu do rejestru.”;

62) w art. 85:

a) w ust. 2:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) imiona i nazwiska oraz funkcje osób odpowiedzialnych za zarządzanie agentem, a także – w przypadku agentów innych, niż dostawcy usług płatniczych – dokumentację potwierdzającą, że posiadają oni właściwe kompetencje,”

– dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) wykaz usług płatniczych instytucji płatniczej, do świadczenia których agent jest upoważniony, oraz

6) w razie potrzeby – numer identyfikacyjny agenta.”

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Opis, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, podlega niezwłocznej aktualizacji w przypadku każdej istotnej zmiany danych przekazanych w ramach pierwotnego powiadomienia.

4. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia wraz z wnioskiem, o których mowa w ust. 1, KNF powiadamia krajową instytucję płatniczą o tym, czy agent został wpisany do rejestru.

5. Jeżeli z uwagi na wątpliwości co do prawidłowości informacji zawartych w zawiadomieniu, wraz z wnioskiem, o których mowa w ust. 1, KNF odmówi wpisania agenta do rejestru, powiadamia o tym krajową instytucję płatniczą bez zbędnej zwłoki.”;

63) w art. 87 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Instytucje płatnicze informują KNF niezwłocznie o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z usług podmiotów, którym powierzono wykonywanie czynności operacyjnych oraz agentów.”;

64) w art. 91 dotychczasową treść art. oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może wykonywać na terytorium innego państwa członkowskiego przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta usługę dostępu do informacji o rachunku.”;

65) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF, w formie pisemnej, o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium innego państwa członkowskiego w ramach działalności transgranicznej, przez oddział lub za pośrednictwem agenta.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzający świadczyć usługi płatnicze na terytorium innego państwa członkowskiego przez oddział lub za pośrednictwem agenta wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, składa jednocześnie wniosek o dokonanie wpisu oddziału lub agenta do rejestru.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę państwa członkowskiego, na terytorium którego krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze w ramach działalności transgranicznej, przez oddział lub za pośrednictwem agenta;

- 2) nazwę (firmę) i siedzibę i adres krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku oraz numer udzielonego tej instytucji zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1;
 - 3) nazwę (firmę) i adres oddziału lub imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, a w razie potrzeby – numer identyfikacyjny agenta oraz siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności;
 - 4) w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział – opis struktury organizacyjnej oddziału, program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni; a także opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w odniesieniu do oddziału;
 - 5) w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta – opis mechanizmów kontroli wewnętrznej związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
 - 6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub działalnością agenta, a w przypadku agentów innych niż dostawcy usług płatniczych – ponadto dokumentację potwierdzającą, że posiadają oni właściwe kompetencje;
 - 7) wykaz usług płatniczych, które krajowa instytucja płatnicza zamierza świadczyć na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, odpowiednio w ramach działalności transgranicznej, przez oddział lub za pośrednictwem agenta;
 - 8) w przypadku krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzających świadczyć usługi płatnicze na terytorium innego państwa członkowskiego w ramach działalności transgranicznej – informację o dacie planowanego rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.”,
- d) w ust. 4 wyraz „miesiąc” zastępuje się wyrazami „jednego miesiąca”,

e) w ust. 5:

- w pkt 2 po wyrazach „oddziału krajowej instytucji płatniczej” dodaje się przecinek i wyrazy „albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku,”,
- w pkt 4 po wyrazach „krajowa instytucja płatnicza” dodaje się przecinek i wyrazy „albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”;

66) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. 1. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 92 ust. 1, po uprzednim zapoznaniu się z oceną oraz ewentualnymi zastrzeżeniami przekazanymi przez właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego, w szczególności z zastrzeżeniami w zakresie wskazanym w art. 92 ust. 5 pkt 4, KNF wydaje decyzję:

- 1) o wyrażeniu zgody na świadczenie przez krajową instytucję płatniczą bądź dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku usług płatniczych na terytorium innego państwa członkowskiego w ramach działalności transgranicznej albo decyzję o odmowie wyrażenia takiej zgody;
- 2) o wpisie do rejestru odpowiednio oddziału lub agenta albo o odmowie dokonania takiego wpisu lub o wykreśleniu z rejestru, jeżeli podmiot został do niego uprzednio wpisany.

2. W przypadku gdy KNF nie zgadza się z oceną oraz zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 1, przekazuje właściwym organom nadzorczym goszczącego państwa członkowskiego swoją decyzję w tym zakresie wraz z jej uzasadnieniem.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, KNF przekazuje właściwemu organowi nadzorczemu goszczącego państwa członkowskiego oraz zainteresowanej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

4. Krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może rozpocząć świadczenie usług płatniczych na terytorium goszczącego państwa członkowskiego w ramach działalności transgranicznej w dniu wskazanym w zawiadomieniu jako data planowanego rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 92 ust. 2 pkt 8, jednak nie wcześniej niż po otrzymaniu decyzji o wyrażeniu przez KNF zgody na wykonywanie takiej działalności.

5. Po dokonaniu wpisu oddziału albo agenta do rejestru instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzający świadczyć usługi płatnicze na terytorium innego państwa członkowskiego przez oddział lub za pośrednictwem agenta są obowiązani zawiadomić KNF o dacie planowanego rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

6. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, jest nie później niż na dzień przed planowanym rozpoczęciem działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

7. Oddział oraz agent mogą rozpocząć wykonywanie działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 92 ust. 1, w dniu wskazanym jako data planowanego rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 5.”;

67) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. O zamiarze dokonania zmiany danych, o których mowa w art. 92 ust. 2, w tym o każdym nowym agencie i oddziale, krajowa instytucja płatnicza zawiadamia, w formie pisemnej, KNF; przepisy art. 92 ust. 3–5 i art. 93 stosuje się odpowiednio.”;

68) uchyla się art. 95;

69) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. Krajowa instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze powierzenia innemu przedsiębiorcy kraju goszczącego wykonywania czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych.”;

70) w art. 96 dotychczasową treść art. oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;

71) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. W terminie miesiąca od dnia otrzymania przez KNF od właściwych organów nadzorczych macierzystego państwa członkowskiego informacji wskazanych w art. 92 ust. 2, KNF przekazuje tym organom odpowiednie informacje w związku z zamierzonym świadczeniem usług płatniczych przez daną instytucję albo dostawcę. Informacje dotyczą w szczególności okoliczności dotyczących stwierdzenia przez KNF wystąpienia uzasadnionych podstawy do podejrzeń, że w związku z zamierzonym świadczeniem usług przez unijną instytucję płatniczą, bądź dostawcę przez oddział lub

za pośrednictwem agenta jest popełniane lub zostało popełnione przestępstwo, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, usiłowano popełnić takie przestępstwo lub popełnienie takiego przestępstwa jest zamierzone, lub świadczenie usług przez oddział lub za pośrednictwem agenta mogłoby zwiększyć ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

2. Unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może rozpocząć wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług płatniczych przez oddział lub za pośrednictwem agenta w dniu wskazanym właściwemu organowi państwa macierzystego jako data planowanego rozpoczęcia takiej działalności, jednak nie wcześniej niż po wpisaniu oddziału albo agenta do odpowiedniego rejestru w państwie macierzystym.

3. Unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może rozpocząć wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług płatniczych w ramach działalności transgranicznej w dniu wskazanym właściwemu organowi państwa macierzystego jako data planowanego rozpoczęcia takiej działalności, jednak nie wcześniej niż po otrzymaniu decyzji o wyrażeniu przez właściwy organ państwa macierzystego zgody na świadczenie przez zainteresowaną instytucję lub dostawcę takiej działalności.”;

72) uchyla się art. 98;

73) po art. 98a dodaje się art. 98b w brzmieniu:

„Art. 98b. Unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta przekazuje KNF roczne sprawozdanie finansowe dotyczące działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sporządzone zgodnie z ustawą o rachunkowości.

2. Unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta przekazuje KNF kwartalne i dodatkowe roczne sprawozdania obejmujące informację o wykonanych transakcjach płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym ich wartości, liczbie oraz strukturze walutowej.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii KNF, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania

sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz terminy ich przekazywania KNF, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej albo unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.”;

74) tytuł działu VI otrzymuje brzmienie „Nadzór nad krajowymi instytucjami płatniczymi oraz działalnością unijnych instytucji płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

75) w art. 102:

- a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 99 ust. 2” dodaje się wyrazy „wraz z określeniem celu takiego wezwania”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. KNF może nakazać unijnej instytucji płatniczej albo unijnemu dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wykonującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji w zakresie sprawowanego przez KNF nadzoru.”;

76) w art. 103 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. „Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, szczegółowy tryb wykonywania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych, uwzględniając konieczność skutecznego sprawowania nadzoru.”;

77) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu :

„Art. 105a. KNF, po przeprowadzeniu oceny otrzymanych od właściwego organu nadzorczego goszczącego państwa członkowskiego informacji o nieprzestrzeganiu przez krajową instytucję płatniczą posiadającą agentów lub oddziały na terytorium goszczącego państwa członkowskiego obowiązujących przepisów prawa państwa goszczącego odpowiadającym przepisom niniejszej ustawy, niezwłocznie podejmie wszystkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby dana instytucja zaprzestała takiego działania. KNF niezwłocznie powiadamia o podjętych środkach właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego.”;

78) w art. 107:

- a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego w wezwaniu, o którym mowa w pkt 1,” zastępuje się wyrazem „niezwłocznie”,
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, KNF niezwłocznie, a jeżeli jest to możliwe – z wyprzedzeniem, powiadamia zainteresowaną instytucję płatniczą, właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa członkowskiego i właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję Europejską oraz EUNB o zastosowanych środkach nadzorczych oraz uzasadnia zastosowania tych środków.”,
 - c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Środki, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, powinny być odpowiednie i proporcjonalne do zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie mogą powodować preferencyjnego traktowania użytkowników danej instytucji płatniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do użytkowników danej instytucji płatniczej w innych państwach członkowskich.

6b. KNF stosuje środki, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, do czasu usunięcia stwierdzonych poważnych zagrożeń, w szczególności przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub we współpracy z tymi organami lub z EUNB.”;
- 79) w art. 108 w ust.1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) EUNB.”;
- 80) w art. 109 wyrazy „z udziałem podmiotu wykonującego czynności operacyjne na podstawie umowy, o której mowa w art. 86 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ramach działalności transgranicznej”;
- 81) art. 110 otrzymuje brzmienie:
„Art. 110. KNF przekazuje właściwemu organowi nadzorczemu goszczącego państwa członkowskiego z własnej inicjatywy istotne informacje, a na jego żądanie – informacje niezbędne do celów współpracy, o której mowa w art. 109, w szczególności w przypadkach stwierdzenia lub podejrzenia naruszenia prawa przez agenta, oddział lub w ramach działalności transgranicznej.”;
- 82) po dziale VI dodaje się dział VIa i VIb w brzmieniu:

„DZIAŁ VI a

Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku

Art. 117a. 1. Działalność w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych.

Art. 117b. 1. Działalność w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru.

2. Wniosek o dokonanie wpisu do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera:

- 1) informacje wskazane w art. 60, art. 61 ust.1 pkt 2, 4 i 8, art. 61b ust. 2 i art. 64a ust.1 pkt 1a, 2, 3 lit. a, 4 lit. a–e oraz g, a także ust. 2, 2a i 3;
- 2) posiadania przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub innej porównywalnej gwarancji. Zakres oraz wysokość tego zabezpieczenia powinny być dostosowane do odpowiedzialności, jaką ponosi wnioskodawca w przypadku nieuprawnionego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieuprawnionego użycia takich informacji oraz do terytorium, na którym wnioskodawca ma zamiar oferować swoje usługi;
- 3) oświadczenie o treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze dostawcy świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997).”.

3. Wpis do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku następuje w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zabezpieczenia, w tym jego minimalną kwotę pieniężną, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.

5. W sprawach nieuregulowanych dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 117c. 1. Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nie są instytucjami płatniczymi. Przepisy o instytucjach płatniczych stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem przepisów: działu II, z wyjątkiem art. 18, art. 23, art. 23c i art. 27, działu III, z wyjątkiem art. 42, działu IX rozdziału I, działu IV, z wyjątkiem art. 60, art. 61 ust. 1 pkt 2, 4 i 8, art. 61b ust. 2 i art. 64a ust. 1 pkt 1a, 2, 3 lit. a, 4 lit. a–e oraz g, a także ust. 2, 2a, i 3, a ponadto art. 4 ust. 5 pkt 1, art. 10 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. a i art. 15b–15d.

DZIAŁ VIb

Małe instytucje płatnicze

Art. 117d. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być wykonywana wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Średnia całkowitej kwoty transakcji płatniczych z poprzednich 12 miesięcy wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym przez agentów, za pośrednictwem których świadczy ono usługi płatnicze, nie może przekraczać kwoty 1 500 000 euro miesięcznie.

4. Przy ustalaniu średniej, o której mowa w ust. 3, całkowitą kwotę transakcji płatniczych za dany miesiąc oblicza się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego ten miesiąc.

5. Mała instytucja płatnicza może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych oraz działalność, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i ust. 3. Do świadczenia przez małą instytucję płatniczą usługi przeliczenia waluty w ramach wykonania transakcji płatniczej przepis art. 74 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 117e. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych.

Art. 117f. 1. Działalność w charakterze małej instytucji płatniczej może być wykonywana, jeżeli:

- 1) mała instytucja płatnicza posiada rozwiązania organizacyjne pozwalające na:
 - a) wyliczenie całkowitej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych,
 - b) wykonanie obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy;
- 2) osoba zarządzająca małą instytucją płatniczą nie została prawomocnie skazana za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o których mowa w art. 165a Kodeksu karnego, lub przestępstwo skarbowe.

2. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana posiadać:

- 1) program działalności i plan finansowego na okres pierwszych 12 miesięcy działalności, uwzględniający wymóg określony w art. 117d ust. 3;
- 2) aktualną procedurę zarządzania ryzykiem, na które może być narażona.

3. Mała instytucja płatnicza świadcząca usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, może przechowywać środki pieniężne użytkowników na rachunkach płatniczych, przy czym łączna wysokość środków przechowywanych dla jednego użytkownika nie może przekroczyć równowartości w walucie polskiej 2 000 euro.

4. Do małych instytucji płatniczych przepis art. 73 stosuje się odpowiednio.

Art. 117g. Mała instytucja płatnicza może świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta oraz powierzyć innemu przedsiębiorcy wykonywanie określonych czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych; przepisy art. 84–90 stosuje się odpowiednio.

Art. 117h. 1. Wniosek o dokonanie wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru zawiera odpowiednio dane :

- 1) wnioskodawcy:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej

(NIP), siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności;

2) agentów wnioskodawcy:

- a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę),
- b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta.

2. Do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- a) wykaz usług płatniczych, które mała instytucja płatnicza zamierza świadczyć, wraz z przedstawieniem tych usług w formie schematu graficznego z opisem oraz kwalifikacją prawną tych usług zgodnie z art. 3;
- b) oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są i zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze małej instytucji płatniczej, określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997)”.

Art. 117i. 1. Rejestr małych instytucji płatniczych jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do zawartych w nim danych, za pośrednictwem KNF.

2. Dla małej instytucji płatniczej wpisanej do rejestru prowadzi się akta rejestrowe, obejmujące w szczególności dokumenty stanowiące podstawę wpisu oraz decyzje dotyczące wykreślenia wpisu.

3. KNF dokonuje z urzędu sprostowania wpisu do rejestru zawierającego oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

4. Mała instytucja płatnicza zgłasza zmianę danych wpisanych do rejestru w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę.

Art. 117j. 1. KNF dokonuje wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru małych instytucji płatniczych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 122 ust. 2.

2. Jeżeli KNF nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia złożenia wniosku upłynęło 14 dni, mała instytucja płatnicza może rozpocząć działalność, chyba że KNF wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takim przypadku termin,

o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 117k. KNF, w drodze decyzji, odmawia wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru małych instytucji płatniczych w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wnioskodawcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 2) wnioskodawcę wykreślono z rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 117n ust. 1, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.

Art. 117l. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich wytworzenia lub otrzymania.

Art. 117m. 1. KNF może prowadzić kontrolę działalności, o której mowa w art. 117e, w szczególności w:

- 1) przestrzegania warunków wykonywania działalności;
- 2) obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.

2. Osoby upoważnione przez KNF do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta wpisem do rejestru, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

3. KNF może wezwać małą instytucję płatniczą do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie.

Art. 117n. 1. KNF wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez małą instytucję płatniczą działalności objętej wpisem w przypadku gdy:

- 1) wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 117h ust. 2 lit. b, niezgodne ze stanem faktycznym;

- 2) mała instytucja płatnicza nie usunęła naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności w wyznaczonym przez KNF terminie;
- 3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności przez małą instytucję płatniczą.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności..

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, KNF z urzędu wykreśla wpis małej instytucji płatniczej w rejestrze małych instytucji płatniczych.

Art. 117o. 1. Mała instytucja płatnicza, którą wykreślono z rejestru małych instytucji płatniczych, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 117n ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do małej instytucji płatniczej, która wykonywała działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 117j ust. 2.

Art. 117p. Mała instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, wskazując datę zakończenia działalności.

Art. 117r. KNF wykreśla wpis małej instytucji płatniczej w rejestrze w przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 117p, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Wykreślenie następuje także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 117s. W sprawach nieuregulowanych dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 117t. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana chronić środki pieniężne otrzymane od użytkowników, w tym za pośrednictwem agentów lub innego dostawcy w celu wykonania transakcji płatniczych; przepisy art. 78–80 stosuje się odpowiednio.

Art. 117u. 1. Mała instytucja płatnicza jest zgłasza KNF:

- 1) każde przekroczenie poziomu 1 500 000 euro:

- a) całkowitej kwoty transakcji płatniczych w danym miesiącu, w tym wykonanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze,
 - b) średniej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych za każdy okres ostatnich 3 miesięcy i ostatnich 12 miesięcy, w tym wykonywanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze;
- 2) wszczęcie postępowania karnego w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 117f ust. 1 pkt 2, lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe przeciwko osobie zarządzającej.

2. Do obliczania kwoty transakcji płatniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 117d ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 14 dni od dnia:

- 1) upływu okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) powzięcia przez małą instytucję płatniczą wiadomości o wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, KNF może nałożyć na małą instytucję płatniczą karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 1 000 zł za każdy dzień opóźnienia, nie większej jednak niż 250 000 zł; przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 i art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art. 117w. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 117d ust. 3, mała instytucja płatnicza, niezależnie od obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 117u ust. 1 pkt 1 lit. b, jest obowiązana:

- 1) dostosować rozmiar prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 117d ust. 3 albo
 - 2) złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1
- w terminie 30 dni kalendarzowych od upływu okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.

2. W przypadku złożenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, mała instytucja płatnicza nie jest zobowiązana do dostosowania rozmiarów prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 117d ust. 3, do czasu rozpoznania wniosku. W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1,

lub umorzenia postępowania termin ten biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 117z. 1. Mała instytucja płatnicza jest przekazuje KNF:

- 1) informacje o łącznej wartości i liczbie transakcji płatniczych wykonanych, w tym przez jej agentów:
 - a) w danym kwartale – w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał,
 - b) w danym roku – w terminie do dnia 31 stycznia następującego po danym roku,
 - c) w danym miesiącu w okresie, o którym mowa w art. 117 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 zdanie drugie – w terminie do piętnastego dnia miesiąca następującego po danym miesiącu;
- 2) rocznego sprawozdania finansowego wraz z odpisem uchwały albo postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego – w terminie nie dłuższym niż 15 dni od dnia zatwierdzenia odpowiedniego rocznego sprawozdania finansowego przez organ zatwierdzający, jeżeli jest obowiązana do sporządzenia takiego sprawozdania.

2. KNF informuje Komisję Europejską o liczbie małych instytucji płatniczych oraz całkowitej kwocie transakcji płatniczych wykonanych w danym roku przez małe instytucje płatnicze, w tym także przez ich agentów.

Art. 117za. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych prowadzona przez małe instytucje płatnicze podlega nadzorowi sprawowanemu przez KNF w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.

2. Celem nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi jest zapewnienie zgodności działalności małych instytucji płatniczych z przepisami ustawy i rozporządzenia (UE) 2015/751, a także ochrona interesów użytkowników.

3. Do nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi przepisy art. 100, art. 102 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, art. 103, art. 106 ust. 1 i art. 112 stosuje się odpowiednio.

4. W ramach nadzoru KNF może wydawać małym instytucjom płatniczym zalecenia w zakresie:

- 1) zapewnienia zgodności działalności małej instytucji płatniczej z przepisami ustawy, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2015/751 z dnia

29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;

- 2) podjęcia środków koniecznych do zapobieżenia naruszeniom interesów użytkowników.

5. W razie stwierdzenia, że mała instytucja płatnicza nie wykonuje albo nieprawidłowo wykonuje obowiązek udzielenia informacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 1, lub przekazywania danych, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 2, nie wykonała w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 4, lub nakazu, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 5, utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 103, a także gdy działalność małej instytucji płatniczej jest wykonywana z naruszeniem prawa albo stwarza zagrożenie dla interesów użytkowników, KNF może zastosować środki określone w art. 105 ust. 1 pkt 1–3.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, KNF może także:

- 1) nałożyć na osobę zarządzającą bezpośrednio odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości karę pieniężną do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie średniego wynagrodzenia brutto za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary;
- 2) nałożyć na małą instytucję płatniczą karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 6, KNF może nałożyć także w przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1.

8. Do nakładania kar, o których mowa w ust. 6, przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art. 117zb. Jeżeli działalność hybrydowej małej instytucji płatniczej w zakresie niepolegającym na świadczeniu usług płatniczych narusza lub może naruszać stabilność finansową tej instytucji lub mogłaby ograniczać możliwość sprawowania nadzoru, KNF może, w drodze decyzji, nakazać hybrydowej małej instytucji płatniczej prawne i organizacyjne wyodrębnienie działalności w zakresie usług płatniczych przez utworzenie nowego podmiotu, które będzie prowadził tą działalność; przepis art. 68 stosuje się odpowiednio.

Art. 117zc. 1. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%.

2. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1,
 - 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1,
- uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.”;

83) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Art. 127. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 118 ust. 3, biuro usług płatniczych, niezależnie od obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. b, jest obowiązane do:

- 1) dostosowania rozmiarów prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 118 ust. 3,
 - 2) złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, o którym mowa w art. 117h ust. 1, lub
 - 3) złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1,
- w terminie 30 dni kalendarzowych od końca okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.

2. W przypadku złożenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, wniosku, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 2 albo 3, biuro usług płatniczych nie jest zobowiązane do dostosowania rozmiarów prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, do czasu rozpoznania wniosku. W przypadku odmowy wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, lub umorzenia postępowania termin ten biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna”;

84) w art. 128 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „art. 127 ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”;

85) w art. 133:

- a) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
 - „6) rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku obejmującego również ich agentów i oddziały, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym, niż ich państwo macierzyste;
 - 7) rejestru małych instytucji płatniczych obejmującego również ich agentów.”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Oddziały krajowych instytucji płatniczych wpisywane są do rejestru wyłącznie jeżeli świadczą one swoje usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste.”;

86) po art. 136b dodaje się art. 136c i 136d w brzmieniu:

„Art. 136c. Rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera odpowiednio:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane dotyczące dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności.
- 3) dane dotyczące agentów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujących działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,
 - b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta;
- 4) dane dotyczące oddziałów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę) oddziału,

b) adres oddziału.

Art. 136d. Rejestr małych instytucji płatniczych zawiera odpowiednio:

- 1) numer wpisu do rejestru;
 - 2) dane dotyczące małej instytucji płatniczej, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile mała instytucja płatnicza taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
 - d) wykaz świadczonych usług płatniczych;
 - 3) dane dotyczące agentów małej instytucji płatniczej, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,
 - b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta.”;
 - 4) dane dotyczące oddziałów małej instytucji płatniczej, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę) oddziału,
 - b) adres oddziału.”;
- 87) w art. 139 w ust. 1 po wyrazach „Krajowe instytucje płatnicze” po przecinku dodaje się wyrazy „małe instytucje płatnicze,”;
- 88) w art. 142 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) zakończenia przez małą instytucję płatniczą działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117i, nie wcześniej niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu.”;
- 89) po art. 142 dodaje się art. 142a i art. 142b w brzmieniu:
„Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o wszelkich informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o wszelkich przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.
2. KNF odpowiada za prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji przekazywanych EUNB.
Art. 142b. 1. KNF udostępnia na swojej stronie internetowej aktualną informację o unijnych instytucjach płatniczych oraz unijnych instytucjach pieniądza

elektronicznego, które zgłosiły zamiar świadczenia usług płatniczych lub prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obejmujące:

- 1) dane dotyczące unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) siedzibę i adres;
- 2) numer udzielonego unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego przez właściwy organ nadzorczy państwa macierzystego zezwolenia;
- 3) wykaz usług płatniczych, jakie ta instytucja zamierza wykonywać w ramach działalności transgranicznej lub informację o zamiarze prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego;
- 4) w razie potrzeby – dane dotyczące oddziału oraz agentów danej instytucji, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,
 - b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta.

2. KNF odpowiada za prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji, o których mowa w ust. 1.”;

90) w art. 143:

- a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Dostawca odbiorcy współpracuje w podejmowaniu tych działań, również w drodze przekazywania dostawcy płatnika wszystkich stosownych informacji na potrzeby pobrania środków pieniężnych.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy pobranie środków pieniężnych zgodnie z ust. 1 nie jest możliwe, dostawca płatnika dostarcza płatnikowi, na jego pisemny wniosek, wszystkie dostępne informacje, które istotne dla płatnika, aby mógł on dochodzić zwrotu środków pieniężnych.”;

91) w art. 144:

- a) w ust. 1:

– wyraz „inicjowane” zastępuje się wyrazami „składane bezpośrednio”,

- skreśla się wyraz „jego”,
- b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika data waluty nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:
 - „2a. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane przez płatnika do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca jej nienależyte wykonanie.
 - 2b. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 i że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji, jej nienależytym wykonaniem lub wykonaniem z opóźnieniem.
 - 2c. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej, jej nienależyte wykonanie lub wykonanie z opóźnieniem, niezwłocznie rekompensuje dostawcy prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, poniesioną szkodę lub zwraca kwotę zapłaconą w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.”,
- d) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy data waluty nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana zgodnie z art. 59.”,
- e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od

daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;

92) w art. 145:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku o przekazania zlecenia płatniczego z opóźnieniem, kwota zlecenia zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Kwota, o której mowa w ust. 4, zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5, nie ma zastosowania do dostawcy usług płatniczych płatnika, jeżeli dostawca płatnika udowodni, że dostawca odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.”;

93) w art. 146:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 po średniku dodaje się wyrazy: „czynności te są dla płatnika bezpłatne.”;

– w pkt 2 po średniku dodaje się wyrazy „czynności te są dla płatnika bezpłatne.”;

b) w ust. 2 po wyrazie „nienależytego” po przecinku dodaje się wyrazy „w tym opóźnionego.”;

94) w art. 148 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Obejmuje to rekompensatę w przypadku, gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego uwierzytelnienia klienta.”;

95) w art. 150 w ust. 2 po wyrazach „instytucja płatnicza” po przecinku dodaje się wyrazy „mała instytucja płatnicza”;

96) w art. 152 w ust. 1 po wyrazach „instytucji płatniczej” dodaje się wyrazy „małej

instytucji płatniczej”;

97) w art. 180 w ust. 2:

- a) w pkt 1 po wyrazach „biurami usług płatniczych” dodaje się wyrazy „i małymi instytucjami płatniczymi”,
- b) w pkt 2 po wyrazach „biurami usług płatniczych” dodaje się wyrazy „i małymi instytucjami płatniczymi.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 poz. 613) w art. 60:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60 § 1. Za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:

1) przy zapłacie gotówką - dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub w kasie podmiotu obsługującego organ podatkowy lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;

2) w obrocie bezgotówkowym - dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika, rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu lub zapłaty za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego, zwanego dalej „innym instrumentem płatniczym”.”

2) uchyla się § 2a i § 2b.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego oraz Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie

niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U z 2016 poz. 1528) w art. 36d pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umowy o kartę kredytową, o której mowa w **art. 2** pkt 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015 r. str. 1), o ile kredytodawca jest jednocześnie wydawcą karty kredytowej.”.

Art. 5. 1. Krajowa instytucja płatnicza, krajowa instytucja pieniądza elektronicznego, oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, a także kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz jej ich oddziały, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadziły działalność gospodarczą w zakresie usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 prowadzą tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowych zezwoleń.

2. KNF, w terminie do dnia 13 lipca 2018 r., przeprowadza w stosunku do podmiotów, o których mowa w ust. 1, weryfikacji spełniania wymogów określonych w działach IV i VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadku stwierdzenia niespełnienia tych wymogów przez daną instytucję płatniczą, KNF ustala środki niezbędne do zapewnienia tej zgodności albo dokonuje cofnięcia zezwolenia.

3. Z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2, jeżeli w wyniku oceny KNF stwierdzi, że instytucja płatnicza spełnia wymogi określone w działach IV i VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydaje odpowiednie zezwolenie oraz dokonuje wpisu do właściwego rejestru. W przeciwnym razie KNF, w drodze decyzji, zakazuje jej świadczenia usług płatniczych.

Art. 6. 1. Biuro usług płatniczych, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadziło działalność gospodarczą w zakresie usług płatniczych w rozumieniu ustawy prowadzi tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego wpisu do rejestru.

2. Podmiot, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać KNF informacje niezbędne do przeprowadzenia w terminie do dnia 13 lipca 2018 r. –spełniania wymogów określonych w dziale VII ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

a w przypadku ich niespełnienia – do ustalenia przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia zgodności albo wykreślenia z rejestru.

3. Jeżeli w wyniku oceny KNF stwierdzi, że instytucja płatnicza spełnia wymogi określone w dziale VII ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dokonuje wpisu do właściwego rejestru. W przeciwnym razie KNF, w drodze decyzji zakazuje im świadczenia usług płatniczych.

Art. 7. 1. KNF udziela instytucji płatniczej, o której mowa w art. 3 i art. 4, zezwolenia oraz dokonuje jej wpisu do właściwego rejestru, jeżeli posiada dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w działach IV, VII i VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Przed udzieleniem zezwolenia KNF informuje instytucję płatniczą o podjętej decyzji.

2. Zezwolenie na świadczenie usług płatniczych w zakresie przekazu pieniężnego udzielone instytucji płatniczej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnia do świadczenia tych usług płatniczych, jeżeli, w terminie do dnia 13 stycznia 2020 r., przekaze ona KNF dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w art. 64 ust.1 pkt 1 lit. a i art. 77 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 8. 1. Podmiot prowadzący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi dostępu do informacji o rachunku prowadzi tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez spełnienia wymogu uzyskania wpisu, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wpis do rejestru, prowadzi działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tego wpisu do dnia rozpatrzenia wniosku.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 13 stycznia 2018 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM
I REDAKCYJNYM

Jakub Szczerbowski - Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

